

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อศึกษามาตรการในการตรวจรักษาผู้ป่วยคดี ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการตรวจผู้ป่วยคดี ตลอดจนแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ เพื่อให้การปฏิบัติงานในการตรวจผู้ป่วยคดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ในสังคมปัจจุบัน การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดมุ่งเน้นในเรื่องการคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน แม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะอยู่ในระหว่างการสอบสวนพิจารณาพิพากษาคดี หรือศาลมีคำพิพากษาคัดสินลงโทษ และต้องรับโทษอยู่ในเรือนจำ แต่สิทธิความเป็นมนุษย์ยังมิอยู่ เมื่อเกิดการเจ็บป่วยด้วยเหตุใด ๆ ก็ตามในระหว่างการถูกควบคุมตัว จำเป็นที่จะต้องได้รับการรักษาพยาบาลอาการเจ็บป่วย ตามสิทธิพื้นฐานที่จะได้รับบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลเช่นเดียวกับที่ประชาชนทั่วไปพึงได้รับ เมื่ออาการเจ็บป่วยหายหรือทุเลาลง บุคคลนั้นก็จะถูกนำตัวไปพิจารณาคดีหรือรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ทำให้การรักษาพยาบาลและควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ป่วยคดีที่ได้รับบาดเจ็บ ขณะถูกจับกุมดำเนินคดีหรือถูกส่งตัวมารักษาตัวต่อเนื่องจากโรงพยาบาลในสังกัดกรมราชทัณฑ์ เพื่อรับทราบแนวทางปฏิบัติ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจรักษาผู้ป่วยคดีขณะเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล พร้อมทั้งหาแนวทางแก้ไข และแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสม

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ ผู้ศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าจากเอกสารด้านวิชาการ และ ศึกษาจากภาคสนามโดยการใช้แบบสอบถามกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดีที่ได้รับบาดเจ็บ จำนวน 13 หอผู้ป่วย มีกลุ่มประชากรที่เก็บข้อมูลจำนวน 150 ราย ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ ส่วนที่ 3 เป็นความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและ

แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 8 ราย เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ จำนวน 2 ราย ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) โดยเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายและการวิเคราะห์ จากแบบสอบถามสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ พบว่า กลุ่มประชากรทั้งหมดเป็นเพศหญิงร้อยละ 93.3 เป็นเพศชายร้อยละ 6.7 ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.7 มีระดับการศึกษาจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87.3 มีสถานภาพสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 59.3 มีระยะเวลาในการรับราชการอยู่ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 38 มีประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 38 เจ้าหน้าที่เคยได้รับการผ่านอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย คิดเป็นร้อยละ 50 และมีรายได้อยู่ในช่วงระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.3

2. ปัญหาและอุปสรรคการตรวจผู้ป่วยคดี

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ให้การรักษายาบาลผู้ป่วยคดีที่ได้รับบาดเจ็บ เห็นด้วยว่าปัญหาและอุปสรรคในเรื่องปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในการตรวจรักษาส่งผลเกิดปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 จากการศึกษาพบว่าการปฏิบัติงานในการตรวจผู้ป่วยคดี ไม่มีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลเท่าที่ควร เนื่องจากมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยคดีมากเกินไป และเจ้าหน้าที่ผู้ให้การรักษายาบาล ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติในการตรวจรักษาผู้ป่วยคดีที่ถูกต้อง ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการตรวจ ในระดับมาก รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบุคลากรเจ้าหน้าที่ในการรักษายาบาลมีผลกระทบต่อนโยบายและอุปสรรคในการรักษายาบาลตัวผู้ป่วยคดีใน

โรงพยาบาล อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เป็นเรื่องจำนวนเจ้าหน้าที่ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ป่วยคดีที่ถูกควบคุมในโรงพยาบาลตำรวจ ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 พบว่าสถานที่ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจไม่มีความเป็นสัดส่วนเหมาะสมเพียงพอ ยังมีการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในหอผู้ป่วยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ห้องควบคุมตัวที่ทางโรงพยาบาลจัดให้ ผู้ป่วยคดีที่เป็นผู้หญิงยังไม่มีห้องควบคุมตัวที่จัดขึ้นเฉพาะ ต้องควบคุมตัวรวมกับผู้ป่วยอื่น ๆ ทั่วไป เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาผู้ป่วยคดีหลบหนี และเป็นอุปสรรคในการรักษาความปลอดภัยภายในหน่วยงาน ปัจจัยด้านความหวาดกลัวของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ป่วยคดี ส่งผลเกิดปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 พบว่าการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้การรักษาพยาบาลกับเจ้าหน้าที่ควบคุมคดี ยังขาดการประสานงานและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ดังนั้นการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการตรวจผู้ป่วยคดี จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในการตรวจ ปัจจัยด้านบุคลากร-เจ้าหน้าที่ในการตรวจรักษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านความหวาดกลัวของบุคลากรต่อผู้ป่วยคดี และปัจจัยด้านการสื่อสาร เป็นแนวทางหลักในการวางแผนมาตรการในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ

ข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา

จากการศึกษา ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ ผู้ศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. โรงพยาบาลควรจัดให้มี สถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีที่เป็นสัดส่วนแยกออกจากผู้ป่วยทั่วไปอย่างเด็ดขาด สถานที่ควบคุมควรแบ่งเพศชายและเพศหญิง ไม่ควบคุมตัวปะปนกันภายในห้องควบคุมควรจัดให้มีห้องน้ำและห้องสุขา ผู้ป่วยคดีไม่ควรใช้ห้องน้ำปะปนกับผู้ป่วยทั่วไป เพื่อให้เจ้าหน้าที่ควบคุมสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ

2. อธิบายให้ผู้ป่วยทั่วไปและญาติ รวมถึงญาติของผู้ป่วยคดี ทราบถึงเหตุผลและความสำคัญของการใส่เครื่องพันธนาการผู้ป่วยคดี ขณะเข้ารับการรักษาพยาบาล และควรจัดระเบียบการเข้าเยี่ยมผู้ป่วยคดีให้มีระเบียบ ตามเวลาที่โรงพยาบาลและเจ้าหน้าที่ควบคุมกำหนด
3. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ในเรื่องระเบียบปฏิบัติ ในการตรวจรักษาผู้ป่วยคดี แก่ผู้ป่วยและประชาชนทั่วไป เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง ช่วยลดความหวาดระแวงภัยที่มีต่อตัวผู้ป่วยคดี
4. ส่งเสริมให้มีการจัดอบรม สัมมนา ให้ความรู้ในเรื่องระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติในการตรวจรักษาผู้ป่วยคดี แก่เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดี เพื่อเป็นแนวทางเดียวกันในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมให้เกิดการปฏิสัมพันธ์และการประสานงานกันระหว่างเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานร่วมกัน
5. หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจผู้ป่วยคดี ควรจัดกำลังเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวให้เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วยคดี มีการผลัดเปลี่ยนหน้าที่ในการควบคุม จัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุมตลอดเวลา 24 ชั่วโมง โดยไม่ละทิ้งปล่อยให้ผู้ป่วยคดี อยู่ในความควบคุมของพยาบาลตามลำพัง
6. ควรส่งเสริมให้มีการเพิ่มสวัสดิการ ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการตรวจรักษาผู้ป่วยคดี ในเรื่องค่าตอบแทนล่วงเวลา ค่าเสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปปฏิบัติราชการนอกหน่วยงาน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
7. ในกรณีที่ผู้ป่วยคดีเป็นชาวต่างชาติ มักพบปัญหาในเรื่องการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ควรติดต่อไปยังสถานทูตต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยคดีถือสัญชาติอยู่ เพื่อขอความร่วมมือในการจัดส่งเจ้าหน้าที่ มาให้คำแนะนำในเรื่องกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ตลอดจนสอบถามถึงความต้องการของผู้ป่วยคดี ขณะถูกควบคุมตัวอยู่ในโรงพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ศึกษาถึงทัศนคติของผู้ป่วยคดีที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตรวจรักษาผู้ป่วยคดี ในโรงพยาบาลตำรวจ เปรียบเทียบกับโรงพยาบาลในสังกัดของกรมราชทัณฑ์
2. ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมที่เป็นผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังในโรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อแฟ้ม: 12บทที่5
ไดเรกทอรี: G:\5พิสมัย
แม่แบบ: C:\Documents and Settings\admin\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
ชื่อเรื่อง: บทที่ 5
เรื่อง:
ผู้เขียน: owner
คำสำคัญ:
ข้อคิดเห็น:
วันที่สร้าง: 05/05/52 ๐๕/๐๕/๕๒ ๒๒:๐๕ น.
เปลี่ยนหมายเลข: 4
บันทึกล่าสุดเมื่อ: 09/06/52 ๐๕/๐๖/๕๒ ๑๗:๔๐ น.
บันทึกล่าสุดโดย: vip
เวลาในการแก้ไขทั้งหมด: 10 นาที
พิมพ์ครั้งสุดท้ายเมื่อ: 23/06/52 ๒๓/๐๖/๕๒ ๑๐:๒๕ น.
เป็นงานพิมพ์ที่เสร็จสิ้นครั้งสุดท้าย
จำนวนหน้า: 4
จำนวนคำ: 1,142 (ประมาณ)
จำนวนอักขระ: 6,516 (ประมาณ)